

PODSTAWOWE INFORMACJE O WESELU

WESELE to nazwa zwyczaju, który pochodzi do słowa „weselić się” i jest świętowaniem radości wynikającej ze wzięcia ślubu.

UWAGA! Chociaż Stanisław Wyspiański łączy elementy realistyczne z fantastycznymi, a historię zawartą w dramacie opisał na podstawie autentycznych wydarzeń, które obserwował, dodał do nich także wiele od siebie. Właściwe wesele Lucjana Rydla i Jadwigi Mikołajczykówny miało trzy części: najpierw była to zabawa w domu rodzinnym Rydla, później spotkanie dla znajomych i impreza w karczmie Singera. To, co opisuje w "Weselu" Wyspiański to tak naprawdę poprawiny. Był tam z żoną – także chłopką, która była ciężarna, więc nie mogła korzystać z tańców, zatem Wyspiański znalazł sobie inne zajęcie: stał między izbami i podsłuchiwał – ponoć wtedy zrodził mu się pomysł na napisanie dramatu.

- Koniecznym do zrozumienia „Wesela” jest przeczytanie „Plotki o Weselu” Tadeusza Boya-Żeleńskiego!
- epoka: modernizm = Młoda Polska (jedyna nazwa epoki, którą piszemy wielkimi literami) = neoromantyzm (ponowny romantyzm).
- autor: Stanisław Wyspiański był malarzem, uczniem Matejki; miał koncepcję teatru ogromnego (mistrz ustala światła, scenografię, kostiumy, słowa, reżyserię itd., wszystko jest jego wizją – didaskalia to odzwierciedlają); tak jak romantycy był indywidualistą, w swojej twórczości korzystał z legend, dawnych historii, był także buntownikiem i miał liczne konflikty z dyrektorami Teatru im. Juliusza Słowackiego w Krakowie. Miał wizję teatru narodowego, wielkiego, indywidualnej wizji artysty, bez ustępstw. Nie chciał być epigonem Matejki i malować sceny historycznych, zafascynował się impresjonizmem, a nawet secesją (koniecznie zobacz witraże Wyspiańskiego, albo wybierz się do Krakowa do muzeum witrażu!
- środowisko artystyczne: Kraków